

Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 13 grudnia 2023 r.
(OR. en)

13478/23

LIMITE

PECHE 396

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2023/0279 (NLE)

AKTY USTAWODAWCZE I INNE INSTRUMENTY

Dotyczy: DECYZJA RADY w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Rozszerzonej Komisji Konwencji na rzecz ochrony tuńczyka południowego, oraz uchYLENIA decyzji (UE) 2019/824

DECYZJA RADY (UE) 2023/...

z dnia ...

**w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej
w ramach Rozszerzonej Komisji Konwencji
na rzecz ochrony tuńczyka południowego,
oraz uchYLENIA decyzji (UE) 2019/824**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 w związku z jego art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją Rady 2015/2437¹ Unia Europejska zawarła Konwencję na rzecz ochrony tuńczyka południowego (zwaną dalej „konwencją CSBT”), na mocy której utworzono Komisję ds. Ochrony Tuńczyka Południowego (CCSBT).
- (2) CCSBT jest odpowiedzialna za ochronę zasobów rybnych i zarządzanie nimi w obszarze występowania tuńczyka południowego. Ponieważ stronami konwencji CSBT mogą być wyłącznie państwa, CCSBT ustanowiła Rozszerzoną Komisję CSBT (zwaną dalej „Rozszerzoną Komisją”), w której skład – poza członkami CCSBT – wchodzi również podmioty rybołówcze i Unia. W ramach CCSBT Rozszerzona Komisja opracowuje decyzje, które formalnie zatwierdza CCSBT. CCSBT przyjmuje środki ochrony i zarządzania dotyczące ochrony i optymalnej eksploatacji tuńczyka południowego oraz zarządzania tymi zasobami. Środki te mogą stać się wiążące dla Unii.

¹ Decyzja Rady (UE) 2015/2437 z dnia 14 grudnia 2015 r. w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, Porozumienia w formie wymiany listów między Unią Europejską i Komisją ds. Ochrony Tuńczyka Południowego (CCSBT) dotyczącego członkostwa Unii w Rozszerzonej Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Południowego (Dz.U. L 336 z 23.12.2015, s. 27).

- (3) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013¹ stanowi, że Unia ma zapewnić, by działalność w zakresie połowów i akwakultury była zrównoważona środowiskowo w perspektywie długoterminowej oraz zarządzana w sposób spójny z celami w zakresie osiągnięcia korzyści ekonomicznych, społecznych i w dziedzinie zatrudnienia oraz przyczyniania się do dostępności dostaw żywności. Rozporządzenie to stanowi również, że Unia ma stosować podejście ostrożnościowe do zarządzania rybołówstwem i dążyć do zapewnienia, by eksploatacja żywych zasobów morza umożliwiała odbudowę populacji poławianych gatunków i utrzymywanie ich powyżej poziomów pozwalających uzyskać maksymalny podtrzymywalny połów. Rozporządzenie to stanowi także, że Unia ma stosować środki zarządzania i ochrony oparte na najlepszych dostępnych opiniach naukowych, wspierać rozwój doradztwa naukowego i wiedzy, stopniowo eliminować odrzuty, propagować metody połowów, które przyczyniają się do bardziej selektywnych połowów, oraz eliminować i ograniczać w miarę możliwości przypadkowe połowy, dążyć do prowadzenia połowów o niskim stopniu oddziaływania na ekosystem morski i zasoby rybne. Ponadto rozporządzenie (UE) nr 1380/2013 wyraźnie stanowi, że Unia ma kierować się tymi celami i zasadami w ramach zewnętrznych stosunków w zakresie rybołówstwa.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

- (4) Zgodnie z komunikatami Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Unijna strategia na rzecz bioróżnorodności 2030 – Przywracanie przyrody do naszego życia”, „Budując Europę odporną na zmianę klimatu – nowa Strategia w zakresie przystosowania do zmiany klimatu” i „Strategia »Od pola do stołu« na rzecz sprawiedliwego, zdrowego i przyjaznego dla środowiska systemu żywnościowego podstawowe znaczenie mają ochrona przyrody i odwrócenie degradacji ekosystemów. Zmiana klimatu i utrata różnorodności biologicznej nie mogą zagrażać dostępności towarów i usług, które zdrowe ekosystemy morskie zapewniają rybakom, społecznościom nadbrzeżnym i całej ludzkości.
- (5) Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Europejska strategia na rzecz tworzyw sztucznych w gospodarce o obiegu zamkniętym| odnosi się do konkretnych środków służących ograniczeniu zanieczyszczenia mórz tworzywami sztucznymi, jak również gubienia lub porzucania narzędzi połowowych na morzu. Ponadto komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Droga do zdrowej planety dla wszystkich, Plan działania UE na rzecz eliminacji zanieczyszczeń wody, powietrza i gleby” ma na celu ograniczenie o 50 % ilości odpadów z tworzyw sztucznych w morzu oraz o 30 % ilości mikrodrobin plastiku uwalnianych do środowiska.

- (6) We wspólnym komunikacie do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Wyznaczenie kierunku działań na rzecz zrównoważonej niebieskiej planety” podkreślono znaczenie ochrony różnorodności biologicznej mórz w ramach działań zewnętrznych Unii. Unia jest najważniejszym podmiotem w regionalnych organizacjach ds. zarządzania rybołówstwem (RFMO) i organach ds. rybołówstwa na całym świecie. Na tych forach Unia propaguje zrównoważony rozwój zasobów rybnych i przejrzysty proces decyzyjny oparty na rzetelnych opiniach naukowych, rozwija badania naukowe i zwiększa poziom przestrzegania przepisów.
- (7) Należy ustalić stanowisko, jakie powinno zostać zajęte w imieniu Unii na posiedzeniach Rozszerzonej Komisji w latach 2024–2028, ponieważ środki ochrony i egzekwowania przyjęte przez CCSBT będą wiążące dla Unii i będą mieć decydujący wpływ na treść prawa Unii, a mianowicie na rozporządzenia Rady (WE) nr 1005/2008¹ i (WE) nr 1224/2009² oraz na rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2403³.

¹ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 z dnia 29 września 2008 r. ustanawiające wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywanie i eliminowanie, zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1936/2001 i (WE) nr 601/2004 oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 1093/94 i (WE) nr 1447/1999 (Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1).

² Rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające unijny system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006 (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1).

³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2403 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie zrównoważonego zarządzania zewnętrznymi flotami rybackimi oraz uchyleńia rozporządzenia Rady (WE) nr 1006/2008 (Dz.U. L 347 z 28.12.2017, s. 81).

- (8) Stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii na posiedzeniach Rozszerzonej Komisji, jest obecnie określone w decyzji Rady (UE) 2019/824¹. Należy uchylić tę decyzję i zastąpić ją nową decyzją obejmującą lata 2024–2028.
- (9) W związku ze zmianami zachodzącymi w zasobach rybnych w obszarze występowania tuńczyka południowego oraz związaną z tym koniecznością ustalenia stanowiska Unii, które uwzględni te zmiany, w tym nowe informacje naukowe i inne istotne informacje przedstawione przed posiedzeniami Rozszerzonej Komisji lub w ich trakcie, należy ustanowić procedury, zgodnie z zasadą lojalnej współpracy między instytucjami Unii zapisaną w art. 13 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej, na potrzeby corocznego doprecyzowywania stanowiska Unii na lata 2024–2028,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

¹ Decyzja Rady (UE) 2019/824 z dnia 14 maja 2019 r. dotycząca stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej na forum rozszerzonej komisji Konwencji na rzecz ochrony tuńczyka południowego (CCSBT), i uchylająca decyzję z dnia 12 czerwca 2014 r. dotyczącą stanowiska, jakie ma być przyjęte w imieniu Unii na forum CCSBT (Dz.U. L 134 z 22.5.2019, s. 19).

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii na posiedzeniach Rozszerzonej Komisji Konwencji na rzecz ochrony tuńczyka południowego (zwanej dalej „Rozszerzoną Komisją”), określono w załączniku I.

Artykuł 2

Coroczne doprecyzowanie stanowiska Unii, jakie ma być zajęte na posiedzeniach Rozszerzonej Komisji, odbywa się zgodnie z załącznikiem II.

Artykuł 3

Stanowisko Unii określone w załączniku I podlega ocenie i, w stosownych przypadkach, przeglądowi, których dokonuje Rada na wniosek Komisji, najpóźniej na potrzeby corocznego posiedzenia Rozszerzonej Komisji w 2029 r.

Artykuł 4

Uchyla się decyzję (UE) 2019/824.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli

W imieniu Rady

Przewodniczący / Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK I

Stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii
w ramach Rozszerzonej Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Południowego (zwanej dalej „Rozszerzoną
Komisją”)

1. ZASADY

W ramach Rozszerzonej Komisji Unia:

- a) zapewnia, aby środki podejmowane w ramach Rozszerzonej Komisji były zgodne z prawem międzynarodowym, a w szczególności z Konwencją Narodów Zjednoczonych o prawie morza z 1982 r., porozumieniem Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie ochrony międzystrefowych zasobów rybnych i zasobów rybnych masowo migrujących i zarządzania nimi z 1995 r., porozumieniem Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO) o wspieraniu przestrzegania przez statki rybackie międzynarodowych środków ochrony i zarządzania na pełnym morzu z 1993 r. oraz porozumieniem FAO o środkach stosowanych przez państwo portu z 2009 r.;
- b) propaguje cele porozumienia w ramach Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza dotyczące ochrony i zrównoważonego użytkowania morskiej różnorodności biologicznej na obszarach znajdujących się poza jurysdykcją krajową oraz cele przyjęte na 15. Konferencji Stron Konwencji o różnorodności biologicznej, w szczególności odnoszące się do zwiększenia ochrony różnorodności biologicznej mórz i ochrony 30 % światowych oceanów w ramach chronionych obszarów morskich;

- c) przyczynia się do realizacji Europejskiego Zielonego Ładu, zgodnie z konkluzjami Rady z dnia 23 października 2020 r. pt. „Różnorodność biologiczna – potrzeba pilnych działań”, konkluzjami Rady z dnia 10 czerwca 2021 r. pt. „Budując Europę odporną na zmianę klimatu – nowa strategia UE w zakresie przystosowania się do zmiany klimatu”, szczególnie w zakresie ochrony przyrody, oraz z konkluzjami Rady z dnia 19 października 2020 r. w sprawie strategii „Od pola do stołu”, a także do kształtowania silniejszej pozycji Europy na świecie;
- d) działa zgodnie z celami i zasadami Unii realizowanymi w ramach wspólnej polityki rybołówstwa, w szczególności poprzez stosowanie zasady ostrożnego zarządzania zasobami oraz dzięki celom dotyczącym maksymalnego podtrzymywalnego połowu gatunków określonym w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, aby wspierać wdrażanie podejścia ekosystemowego do zarządzania rybołówstwem, unikać przypadkowych połowów i w jak największym stopniu je ograniczać, stopniowo eliminować odrzuty, a także aby zminimalizować wpływ działalności połowowej na ekosystemy morskie i ich siedliska, jak również aby poprzez promowanie opłacalnego ekonomicznie i konkurencyjnego unijnego rybołówstwa zapewniać odpowiedni standard życia osobom zależnym od działalności połowowej i uwzględniać interesy konsumentów;
- e) działa zgodnie z konkluzjami Rady z dnia 19 marca 2012 r. dotyczącymi komunikatu Komisji w sprawie zewnętrznego wymiaru wspólnej polityki rybołówstwa;
- f) działa zgodnie z konkluzjami Rady z dnia 13 grudnia 2022 r. w sprawie międzynarodowego zarządzania oceanami: bezpieczeństwo, ochrona oraz czystość mórz i oceanów, a także zrównoważone zarządzanie nimi - w odniesieniu do ochrony różnorodności biologicznej mórz;

- g) pracuje na rzecz odpowiedniego zaangażowania zainteresowanych stron w fazę przygotowywania środków Rozszerzonej Komisji i zapewnia zgodność środków przyjmowanych w ramach CCSBT z celami konwencji CSBT;
- h) propaguje stanowiska spójne z najlepszymi praktykami regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem (RFMO) w tym samym obszarze;
- i) dąży do spójności i osiągnięcia synergii z unijną polityką w ramach dwustronnych stosunków z państwami trzecimi w dziedzinie rybołówstwa oraz gwarantuje spójność z innymi politykami, zwłaszcza w zakresie stosunków zewnętrznych, zatrudnienia, środowiska, handlu, rozwoju, badań naukowych i innowacyjności;
- j) dąży do stworzenia równych warunków działania dla floty unijnej w obszarze występowania tuńczyka południowego, na podstawie takich samych zasad i norm jak te, które mają zastosowanie prawie Unii, oraz do promowania jednolitego stosowania tych zasad i norm;
- k) propaguje koordynację między CCSBT a istniejącymi RFMO i regionalnymi konwencjami morskimi oraz współpracę z organizacjami światowymi, stosownie do przypadku, w ramach ich mandatów i w razie potrzeby;
- l) wspiera mechanizmy współpracy między RFMO zajmującymi się połowami tuńczyka poprzez tzw. proces z Kobe, który dotyczy RFMO zajmujących się połowami tuńczyka.

2. KIERUNKI DZIAŁANIA

W stosownych przypadkach Unia stara się wspierać podejmowanie przez Rozszerzoną Komisję działań, takich jak:

- a) środki mające na celu propagowanie ochrony i odbudowy ekosystemów morskich i różnorodności biologicznej mórz oraz propagowanie trwałości zasobów stad oraz uwzględnianie kwestii zmiany klimatu w procesie decyzyjnym;
- b) środki ochrony i zarządzania w odniesieniu do zasobów rybnych w obszarze występowania tuńczyka południowego podejmowane na podstawie najlepszej dostępnej wiedzy naukowej, takie jak całkowite dopuszczalne połowy i kwoty lub regulacje nakładu połowowego w rybołówstwie w przypadku pozyskiwania żywych morskich zasobów biologicznych podlegających regulacjom CSBT, w celu odbudowy lub zachowania tych zasobów co najmniej na poziomach umożliwiających uzyskanie maksymalnego podtrzymywalnego połowu. W razie konieczności, do tych środków ochrony i zarządzania włącza się szczególne środki w odniesieniu do przelawianych stad, tak aby nakład połowowy utrzymany był na poziomie wartości adekwatnych do odbudowy tych zasobów;
- c) środki mające na celu propagowanie gromadzenia danych na temat rybołówstwa, aby umożliwić rzetelną ocenę zasobów, wspieranie prac badawczych komitetu naukowego CCSBT oraz ustanowienie naukowej podstawy dla decyzji zarządczych, środki mające na celu wzmocnienie komitetu ds. zgodności, propagowanie kultury przestrzegania przepisów i prowadzenie okresowych niezależnych ocen skuteczności;

- d) środki mające na celu zapobieganie nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym (NNN) połowom oraz ich powstrzymywanie i eliminowanie w obszarze występowania tuńczyka południowego, w tym umieszczenie w wykazie statków NNN i wpisywanie do wykazu statków NNN statków ujętych w wykazach innych RFMO, a także środki propagujące identyfikowalność ryb i produktów rybołówstwa na podstawie dobrowolnych wytycznych w sprawie systemu dokumentowania połowów;
- e) środki monitorowania, kontroli i nadzoru w obszarze występowania tuńczyka południowego w celu zapewnienia skuteczności kontroli i zgodności ze środkami przyjętymi w ramach Rozszerzonej Komisji, w tym wzmocnienie kontroli operacji przeładunku na podstawie dobrowolnych wytycznych FAO dotyczących przeładunku;
- f) środki mające na celu zminimalizowanie negatywnego wpływu działalności połowowej na różnorodność biologiczną mórz oraz na ekosystemy morskie i ich siedliska, w tym środki ochrony wrażliwych ekosystemów morskich znajdujących się w obszarze występowania tuńczyka południowego, zgodne z tą konwencją oraz z międzynarodowymi wytycznymi FAO dotyczącymi zarządzania dalekomorskimi połowami głębinowymi, oraz środki, których celem jest zapobieżenie w jak największym stopniu przypadkowym połowom oraz ich ograniczenie, zwłaszcza w odniesieniu do wrażliwych gatunków morskich, jak również stopniowe wyeliminowanie odrzutów;
- g) środki służące zmniejszeniu zanieczyszczenia morza i niedopuszczaniu do wyrzucania tworzyw sztucznych do morza oraz zmniejszeniu wpływu tworzyw sztucznych obecnych w morzu na różnorodność biologiczną mórz i ekosystemy, w tym środki służące ograniczeniu wpływu porzuconych, zagubionych lub w inny sposób wyrzuconych do oceanu narzędzi połowowych oraz mające na celu ułatwienie identyfikacji i odzysku takich narzędzi na podstawie dobrowolnych wytycznych FAO w sprawie oznakowania narzędzi połowowych;

- h) środki mające na celu zakaz połowów służących jedynie do pozyskiwania płetw rekinów oraz ustanowienie wymogu wyładunku wszystkich rekinów ze wszystkimi płetwami naturalnie połączonymi z korpusem;
 - i) zalecenia wspierające wdrażanie Konwencji dotyczącej pracy w sektorze rybołówstwa Międzynarodowej Organizacji Pracy, w stosownych przypadkach oraz w zakresie dozwolonym w ramach odpowiednich dokumentów statutowych;
 - j) wspólne strategie, w stosownych przypadkach, z innymi RFMO, w szczególności z tymi, które są zaangażowane w zarządzanie rybołówstwem w tym samym regionie;
 - k) dodatkowe środki techniczne na podstawie opinii organów pomocniczych i grup roboczych CCSBT;
 - l) środki spójne z celami w zakresie osiągnięcia korzyści ekonomicznych, społecznych i w dziedzinie zatrudnienia oraz przyczyniania się do dostępności dostaw żywności.
-

ZAŁĄCZNIK II

Coroczne doprecyzowanie stanowiska Unii,
jakie ma być zajęte na posiedzeniach Rozszerzonej Komisji
ds. Ochrony Tuńczyka Południowego (zwanej dalej „Rozszerzoną Komisją”)

Przed każdym posiedzeniem Rozszerzonej Komisji, na którym organ ten ma przyjąć decyzje mające skutki prawne dla Unii, należy podjąć niezbędne kroki, aby stanowisko wyrażone w imieniu Unii uwzględniało najnowsze informacje naukowe i inne istotne informacje przekazane Komisji, zgodnie z zasadami i kierunkami działania określonymi w załączniku I.

W tym celu i na podstawie tych informacji Komisja przekazuje Radzie lub jej organom przygotowawczym w odpowiednim terminie przed każdym posiedzeniem Rozszerzonej Komisji pisemny dokument zawierający szczegółowe określenie stanowiska Unii w celu przedyskutowania i zatwierdzenia szczegółów stanowiska, które ma być wyrażone w imieniu Unii.

Jeżeli podczas posiedzenia Rozszerzonej Komisji, w tym na miejscu, niemożliwe jest osiągnięcie porozumienia co do uwzględnienia w stanowisku Unii nowych elementów, kwestię tę przekazuje się Radzie lub jej organom przygotowawczym.
